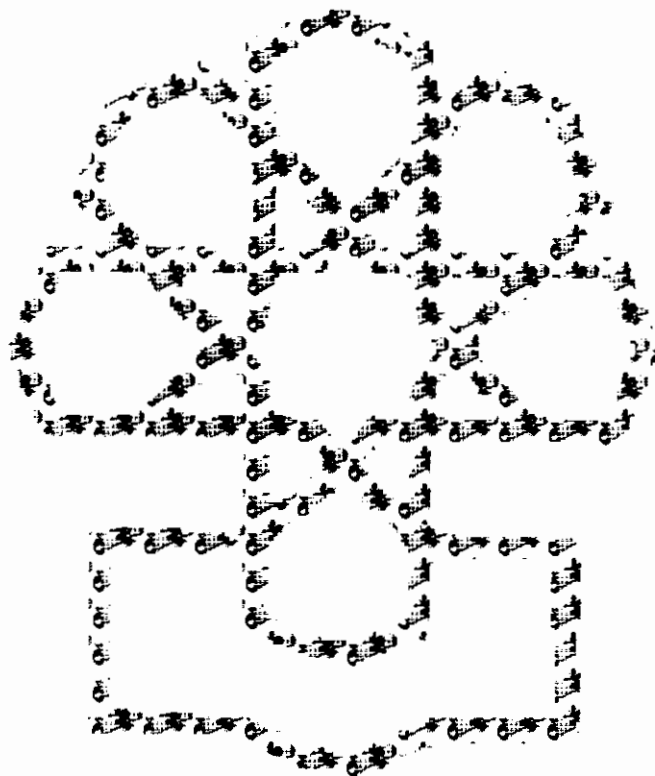

قانون آزادی مطبوعات در فرانسه (مربوط به سال ۱۸۸۱)

معاونت پژوهشی
فروردین ۱۳۷۸

کار: دفتر سیاست خارجی و امنیت ملی

این متن برگردانی است از:

Loi du 29 Juillet 1881 Sur La Liberte de La Press

که به درخواست جناب آقای ترقی نماینده محترم مشهد و کلات انجام شده است.

کد گزارش: ۱۳۰۴۳۷۳

فصل اول: درباره چاپخانه و کتابفروشی

ماده اول - چاپخانه و کتابفروشی آزاد است

۲- هر مطبوعی که جهت عموم باشد، به غیر از آثاری که بی اهمیت تلقی می شوند و به «آثار شهر» معروف هستند، باید نام و نشانی چاپخانه دار را دارا باشد، در غیر این صورت جریمه‌ای معادل ۵ فرانک تا ۱۵ فرانک به آن تعلق خواهد گرفت. اگر در ۱۲ ماه بعدی، چاپخانه دار به جرمی از همین نوع محکوم شود، مجازات زندان نیز در مورد او اجرا خواهد شد.

۳- در زمان چاپ هر مطبوعی، چاپخانه دار دو نسخه از آن را برای مجموعه‌های ملی کنار خواهد گذاشت، در غیر این صورت جریمه‌ای معادل ۱۶ تا ۳۰۰ فرانک به او تعلق خواهد گرفت. نگهداری این نسخه‌ها در پاریس در وزارت کشور و در مراکز استان‌ها در استانداری، در شهرستان‌ها، در فرمانداری و برای شهرهای دیگر در شهرداری انجام می‌گیرد. در سند نگهداری، عنوان مطبوع و تعداد شمارگان آن نوشته می‌شود. اوراق رأی‌گیری، فرم‌های تجاری و صنعتی و آثاری که به «شهر» معروف هستند یا بی اهمیت تلقی می‌شوند، از این قاعده مستثنی هستند.

۴- مقررات فوق در مورد انواع مطبوعات یا تجدید چاپ‌هایی که برای استفاده عموم می‌باشند، قابل اجراست. در هر حال، انبار کردن، که در ماده قبل پیش‌بینی شده، برای موارد تکثیر، غیر از چاپ، شامل سه نسخه خواهد بود.

فصل دوم: درباره مطبوعات دوره‌ای

بند اول - درباره حق چاپ، اداره، اعلان و انبار کردن در دادگستری

۵- هر روزنامه یا نشریه دوره‌ای می‌تواند بدون کسب اجازه قبلی و بدون سپردن وثیقه، پس از اعلام پیش‌بینی شده در بند ۷، به چاپ برسد.

۶- هر روزنامه یا نشریه دوره‌ای باید یک مدیر داشته باشد. مدیر باید فرانسوی، رشید و برخوردار از حقوق شهروندی بوده و به واسطه محکومیت قضایی از حقوق مدنی محروم نشده باشد.

۷- قبل از انتشار هرگونه روزنامه یا نشریه دوره‌ای، باید اعلامیه‌ای شامل موارد زیر به مدعی العموم بدایت تسلیم شود: اولاً، نام روزنامه یا نشریه دوره‌ای و روش انتشار آن؛ ثانیاً نام و محل سکونت مدیر؛ ثالثاً نشانی مطبعه‌ای که این نشریه در آنجا به چاپ می‌رسد. هرگونه تغییری در موارد بالا باید طی پنج روز پس از آن، اعلام شود.

۸- اعلام تغییرات باید به صورت کتبی، روی کاغذ تمبردار و با امضای مدیر باشد. در مقابل آن رسید داده خواهد شد.

۹- در صورت تخطی از مقررات ذکر شده در بندهای ۶، ۷ و ۸، صاحب، مدیر یا در صورت عدم دسترسی به

آنان مطبوعه چپ، به پرداخت جریمه‌ای معادل ۵۰ تا ۵۰۰ فرانک محکوم خواهد شد. روزنامه یا نشریه دوره‌ای تنها پس از احراز تشریفات ذکر شده در بندهای فوق می‌تواند به انتشار خود ادامه دهد. در صورتی که انتشار غیرقانونی آن ادامه پیدا کند و اعلام رأی حضوری بوده باشد، جریمه‌ای برابر با ۱۰۰ فرانک برای هر شماره‌ای که پس از اعلام رأی محکومیت چاپ شود، به همان افراد تعلق خواهد گرفت. در صورتی که رأی غیابی صادر شده باشد، از سومین روز پس از ابلاغ آن، جریمه تعلق خواهد گرفت و این عمل بدون توجه به اعتراض یا فرجام خواهی است و در صورتی که دستور اجرای موقت آن صادر شده باشد، انجام می‌گیرد. محکوم، حتی اگر غیابی محکوم شده باشد، می‌تواند تقاضای فرجام کند. دادگاه در یک فرصت سه روزه در این مورد حکم خواهد کرد.

۱۰- در زمان چاپ هر برگ یا تحویل روزنامه یا نشریه دوره‌ای، دو نسخه از آن، که به امضای مدیر رسیده باشد، به مدعی العموم بدایت و در شهرهایی که دارای دادگاه‌های بدوی نیستند، به شهرداری تحول خواهد شد. همین عمل در پاریس و استان سن نزد وزارت کشور و در استان‌های دیگر در استانداری، فرمانداری یا بخشداری و در شهرهایی که مرکز استان یا شهرستان نیستند، نزد شهرداری صورت خواهد گرفت. هر یک از این دو مورد انبار کردن اگر مراعات نشود جریمه‌ای معادل ۵۰ فرانک به مدیر تعلق خواهد گرفت.

۱۱- نام مدیر باید در پایین هر نسخه به چاپ برسد. در غیر این صورت جریمه‌ای معادل ۱۶ تا ۱۰۰ فرانک برای هر شماره چاپ شده که از این مقررات تخلفی نماید، تعلق خواهد گرفت.

بند دوم - تصحیح

۱۲- مدیر موظف است که به طور رایگان، در اولین شماره روزنامه یا نشریه دوره‌ای، هرگونه تصحیح ارسالی از طرف امین مقامات دولتی را در مورد اعمال مربوط به آنها که از طرف روزنامه یا نشریه دوره‌ای به صورتی غیر واقع‌گزارش شده باشد، به چاپ برساند. در هر صورت، تصحیح نباید از دو برابر مقاله‌ای که به آن پاسخ می‌دهد، تجاوز کند. در صورت تخلف، مدیر محکوم به پرداخت جریمه‌ای معادل ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ فرانک خواهد شد.

۱۳- مدیر موظف است پاسخ هر فردی را که در روزنامه یا نشریه دوره‌ای از او نام برده شده یا نشانی او داده شده است راضی سه روز پس از دریافت آن، یا در صورتی که قبل از سه روز منتشر نشود، در اولین شماره بعدی خود، چاپ نماید. در غیر این صورت جریمه‌ای معادل ۵۰ تا ۱۰۰ فرانک به او تعلق خواهد گرفت و این جریمه علاوه بر مجازات‌ها و خسارت‌هایی است که احتمالاً از آن مقاله ناشی می‌شود. پاسخ در همان صفحه و با همان حروفی چاپ خواهد شد که مقاله‌ای که باعث انجام آن شده، به چاپ رسیده است. اگر افراد از دو برابر اندازه مقاله تجاوز نکنند، پاسخ آنها به طور رایگان چاپ می‌شود. اگر از آن تجاوز کنند هزینه چاپ فقط برای قسمت اضافی دریافت خواهد شد. قیمت آن براساس قیمت آگهی‌های قضایی محاسبه می‌شود.

بند سوم - روزنامه یا نشریات دوره‌ای خارجی

۱۴- ممنوعیت انتشار روزنامه‌ها یا نشریات دوره‌ای که در خارج چاپ می‌شوند، در فرانسه فقط از طریق تصمیم ویژه هیئت دولت میسر است. وزارت کشور می‌تواند انتشار یک شماره را ممنوع کند. فروش یا توزیع، بدون در نظر گرفتن ممنوعیت، با مجازات جریمه ۵۰ تا ۵۰۰ فرانک کیفر داده خواهد شد.

فصل سوم: اعلان، دوره گردی و فروش در معابر

بند ۱- اعلان

۱۵- در هر واحد شهرداری، مطابق قانون شهردار، محل های مخصوصی را جهت اعلان قوانین و دیگر مقررات مقامات دولتی تعیین خواهد کرد. چسباندن اعلان های خصوصی در این محل ها ممنوع است. اعلان های صادره از طرف مقامات دولتی، فقط، باید روی کاغذ سفید چاپ شود. هرگونه تخطی از مقررات ذکر شده در این ماده، جریمه ای معادل جریمه ذکر شده در ماده ۲ را در پی خواهد داشت.

۱۶- اعلامیه های دینی و سیاسی و اعلان های انتخاباتی را، به استثنای محل های خاص پیش بینی شده در ماده فوق، می توان بر دیوار کلیه ساختمان های عمومی، مگر ساختمان هایی که مختص آیین های مذهبی هستند و به ویژه حول و حوش محل های رأی گیری، نصب کرد.

۱۷- کسانی که اعلان های نصب شده مطابق دستور در محل هایی که برای این کار در نظر گرفته شده را پاره کنند، بردارند، بپوشانند یا خراب کنند، به نحوی که موجب ناخوانا شدن یا ضایع شدن آن شود، به پرداخت جریمه ای معادل سه فرانک تا پانزده فرانک محکوم خواهند شد. اگر این کار توسط یک کارمند یا مأمور دولتی صورت گیرد، مجازات آن پانزده تا صد فرانک جریمه و شش روز تا یک ماه زندان یا فقط یکی از این دو مجازات برای این دسته از افراد خواهد بود. مگر این که اعلان های مورد نظر در محل هایی که در ماده ۱۵ ذکر شد، نصب شده باشد.

بند ۲- دوره گردی و فروش در معابر

۱۸- هر کسی که خواستار شغل دوره گردی یا توزیع کتاب، نوشته، بروشور، روزنامه، طراحی، نقاشی و عکس در معابر عمومی است، باید آن را به استانداری محل سکونت خود اطلاع دهد. در هر حال در مورد روزنامه و دیگر نشریات دوره ای می توان به شهرداری محلی که توزیع در آنجا صورت می گیرد یا به فرمانداری، اطلاع داد. در مورد اخیر، اعلام مربوطه برای تمام محله های آن منطقه معتبر خواهد بود.

۱۹- اعلام مربوطه باید شامل نام، نام خانوادگی، شغل، محل سکونت، سن و محل تولد فرد اعلام کننده، باشد. رسید اعلام مربوطه، بدون هیچ هزینه ای برای فرد اعلام کننده، بلافاصله صادر خواهد شد.

۲۰- توزیع و دوره فروشی اتفاقی نیاز به اعلام ندارد.

۲۱- اشتغال به دوره گردی یا توزیع، بدون اعلام قبلی، نادرست بودن اعلام، عدم ارائه رسید در صورت مطالبه، تخلف تلقی می شود. متخلفان به پرداخت جریمه ای معادل پنج تا پانزده فرانک محکوم شده و علاوه بر آن به یک روز تا پنج روز زندان نیز محکوم می شوند. در صورت تکرار جرم یا اعلام غیر واقع حکم زندان حتماً صادر خواهد شد.

۲۲- دوره گردان و موزعینی (توزیع کنندگان) را که آگاهند، کتاب ها، نوشته ها، بروشورها، روزنامه ها، طراحی ها، نقاشی ها، باسمه ها و عکس هایی را بفروشند یا توزیع کنند که دارای خصلت جنجه ای است، می توان مطابق قانون عمومی تحت تعقیب قرار داد، بدون آن که این کار ضرری متوجه موارد پیش بینی شده در ماده ۴۲ نماید.

فصل چهارم: جنایات و جرایمی که از طریق مطبوعات یا هر روش چاپ و نشر دیگر صورت گرفته باشد

بند ۱- تحریک به جنایت و جرم

۲۳- کسانی که از طریق سخنرانی، فریاد یا تهدید ایراد شده در محل ها و اجتماعات عمومی، یا از طریق نوشته ها، مطبوعات فروخته شده یا توزیع شده، به معرض فروش گذاشته شده یا در محل ها و مجامع عمومی عرضه شده، یا از طریق اعلان ها یا آگهی هایی که در معرض دید همگان قرار دارند، مستقیماً عامل یا عاملان را به انجام عملی که جنحه یا جنایت برآورد می شود، تحریک نمایند. در صورتی که این تحریک به نتیجه برسد، به عنوان شریک جرم به مجازات خواهند رسید. این مقررات در صورتی که این تحریک، فقط منجر به اقدام به جنایت شود نیز، که در ماده ۲ قانون جزا پیش بینی شده، قابل اجرا می باشد.

۲۴- کسانی که از طریق روش های ذکر شده در بند فوق، مستقیماً باعث تحریک به ارتکاب جنایت قتل، غارت و آتش سوزی یا جنایات علیه امنیت دولت شوند که در مواد ۷۵ به بعد تا ماده ۱۰۱ قانون جزا پیش بینی شده، در صورتی که تحریکات به نتیجه نرسیده باشد به سه ماه تا دو سال حبس و صد فرانک تا سه هزار فرانک جریمه محکوم خواهد شد. هر گونه آواز یا فریاد اغواگرانه که در محل ها و اجتماعات عمومی خوانده شود، دارای مجازات شش روز تا یک ماه حبس و شانزده تا پانصد فرانک جریمه یا فقط یکی از این دو کیفر خواهد بود.

۲۵- هر گونه تحریک نظامیان ارتش زمینی یا دریایی، از طریق یکی از روش های ذکر شده در ماده ۲۳، به منظور منحرف کردن آنها از انجام وظایف نظامی و اطاعت از فرماندهان، در هر زمینه ای که برای انجام قوانین و مقررات نظامی به آنها فرمان داده می شود، یک تا شش ماه حبس و ۱۶ تا ۱۰۰ فرانک جریمه در پی خواهد داشت.

بند ۲- جرایم علیه منافع عمومی کشور

۲۶- توهین به رئیس جمهور، از یکی از طرق ذکر شده در ماده ۲۳ و ماده ۲۸ کیفری، معادل سه روز تا یک سال حبس و ۱۰۰ فرانک تا ۳ هزار فرانک جریمه یا فقط یکی از این دو را در پی خواهد داشت.

۲۷- چاپ یا تجدید چاپ اخبار نادرست، جعلی، تقلبی یا به دروغ نسبت داده شده به افراد، در صورتی که صلح عمومی را به خطر بیندازد و با سوءنیت همراه باشد، مجازاتی برابر با یک ماه تا یک سال حبس و ۵۰ تا ۱۰۰۰ فرانک جریمه، یا فقط یکی از این دو را در پی خواهد داشت.

۲۸- توهین به اخلاق حسنه، که از یکی از طرق ذکر شده در ماده ۲۳ انجام گرفته باشد، دارای کیفر یک ماه تا دو سال زندان و ۱۶ تا ۲۰۰۰ هزار فرانک جریمه خواهد بود. همین کیفر شامل فروش، توزیع یا عرضه طرح ها، باسمه ها، نقاشی ها، علائم یا تصاویر خلاف عفت نیز خواهد بود. نسخه های این طرح ها، باسمه ها، نقاشی ها، علائم یا تصاویر خلاف عفت که در معرض دید عموم قرار داده شده، به معرض فروش درآمده، دوره فروشی یا توزیع شده باشند، مصادر خواهد شد.

بند ۳- جرایم علیه افراد

۲۹- احتجاج یا نسبت دادن عملی که شرافت یا موقعیت فرد یا جماعتی را خدشه دار کند، هتاکسی تلقی می گردد. هر گونه سخن توهین آمیز، کلمات تحقیر آمیز و ناسزا که مستند به فعل نیست، توهین تلقی می شود.

۳۰- هتاکی از یکی از طرق ذکر شده در ماده ۲۳ و ماده ۲۸ نسبت به دادگاه‌ها، محاکم، ارتش زمینی و دریایی، جمعیت‌های قانون اساسی و ادارات دولتی صورت گیرد. مجازات ۸ روز تا یک سال حبس و ۱۰۰ تا ۳۰۰۰ فرانک جریمه یا فقط یکی از این دو را در پی خواهد داشت.

۳۱- هتاکی از همان طرق و به سبب شغل یا موقعیت آنها، نسبت به یک یا چند عضو وزارتی، یک یا چند عضو یکی از دو مجلس، کارمند دولت، مسئول یا مأمور قوای دولتی، کشیش یکی از آیین‌هایی که از دولت حقوق می‌گیرد، شهروندی که مأمور خدمت یا نمایندگی دولتی موقت یا دائمی است، عضو هیئت منصفه یا شاهد، به سبب شهادتش، دارای مجازات ذکر شده در ماده فوق خواهد بود.

۳۲- هتاکی نسبت به افراد از یکی از طرق ذکر شده در ماده ۳۳ و ماده ۲۸ مجازات ۵ روز تا ۶ ماه حبس و ۲۵ تا ۲۰۰۰ فرانک جریمه یا یکی از این دو را خواهد داشت.

۳۳- توهین از همان طرق نسبت به جمعیت‌ها یا افرادی که در ماده ۳۰ و ماده ۳۱ قانون حاضر مشخص شده‌اند، مجازات ۶ روز تا ۳ ماه حبس و ۱۸ تا ۵۰۰ فرانک یا فقط یکی از این دو را دارد. توهین از همان طرق نسبت به افراد، در صورتی که تحریک در پی نداشته باشد، مجازات ۵ روز تا ۲ ماه حبس و ۱۶ تا ۳۰۰ فرانک جریمه، یا فقط یکی از این دو را دارد. اگر توهین در ملأعام نباشد، مجازات آن مطابق ماده ۴۷۱ قانون جزا خواهد بود.

۳۴- مواد ۲۹، ۳۰ و ۳۱ را نمی‌توان در مورد توهین یا هتاکی نسبت به خاطره درگذشتگان به کار برد، مگر آن که عاملین این هتاکی یا توهین قصد لکه دار کردن شرافت یا احترام و ارثین زنده آنها را داشته باشند. این افراد می‌توانند از حقوق پاسخ دهی پیش‌بینی شده در ماده ۱۳ استفاده کنند.

۳۵- واقعیت عمل منجر به هتاکی را، فقط زمانی که در رابطه با مشاغل باشد، می‌توان از راه‌های عادی و در صورت بهتان به مجامع قانون اساسی، نیروی زمینی یا دریایی، ادارات دولتی و علیه تمام افرادی که در ماده ۳۱ ذکر شده است، ثابت کرد. واقعیت بهتان هتک حرمت کننده و توهین آمیز علیه مدیران یا رؤسای تمام بنگاه‌های صنعتی، تجاری یا مالی را که علناً خواستار استفاده از پس‌انداز یا اعتبار هستند را می‌توان ثابت کرد. در موارد پیش‌بینی شده در دو پاراگراف قبلی، دلیل مخالف حفظ خواهد شد. اگر سند هتاکی پس گرفته شود، متهم در پایان شکایت، تبرئه خواهد شد. در هر شرایط دیگر و در برابر هر شخص غیر معتبری، وقتی که فعل بهتان موجب آغاز تعقیب قضایی به درخواست مدعی العموم یا شکایت متهم می‌شود، در طول مدت محاکمه‌ای که باید انجام گیرد، تعقیب و قضاوت درباره او به جرم هتاکی به تعویق خواهد افتاد.

بند ۴- جرایم علیه رؤسای دولت‌ها و مأموران دیپلماتیک خارجی

۳۶- توهین آشکار به رؤسای دولت‌های خارجی مجازات سه ماه تا یک سال حبس و ۱۰۰ فرانک تا ۳۰۰۰ فرانک جریمه یا یکی از این دو را دارد.

۳۷- توهین آشکار به سفرای کبیر و وزرای مختار، فرستادگان، مأموران سیاسی یا دیگر مأموران دیپلماتیک که اعتبار آنها در نزد دولت جمهوری به رسمیت شناخته شده، مجازات ۸ روز تا یک سال حبس و ۵۰ تا ۲۰۰۰ فرانک جریمه یا فقط یکی از این دو را دارد.

بند ۵- ممنوعیت انتشار به مصونیت دفاع

۳۸- چاپ ادعای نام‌ها و تمام اسناد اقامه دعوی جنایی یا جزائی، قبل از آن که در جلسه عمومی خوانده شده

باشد، ممنوع است و ۵۰ تا ۱۰۰۰ فرانک جریمه دارد.

۳۹- بررسی و گزارش محاکمات مربوط به هتاکی که دلایل اعمال فضااحت بار، ثابت نشده، ممنوع است. فقط شاکی می تواند شکایت را به چاپ برساند. در هر امر غیر نظامی، دادگاه ها می توانند گزارش محاکمه را ممنوع اعلام کنند. این ممنوعیت شامل حکم صادره که انتشار آن مجاز است، نخواهد بود. هم چنین گزارش مذاکرات داخلی هیئت منصفه، یا دادگاه ها و محاکم ممنوع است. هرگونه تخطی از مقررات بالا، مجازات ۱۰۰ فرانک تا ۲۰۰۰ فرانک جریمه در پی دارد.

۴۰- تقاضای مشارکت مالی که هدف آن پرداخت جریمه، هزینه و خسارت صادره به جهت محکومیت های قضایی، از نوع جزا و جنایت باشد، ممنوع است و مجازات آن ۸ روز تا ۶ ماه حبس و ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ فرانک جریمه یا فقط یکی از این دو می باشد.

۴۱- گفتگوهای انجام گرفته در هر دو مجلس، گزارش ها و نشریات چاپ شده به دستور مجالس رانمی توان موضوع تعقیب قضایی قرار داد. گزارش جلسات علنی دو مجلس که با نسبت خبر در روزنامه ها به چاپ رسیده باشد رانمی توان موضوع تعقیب قضایی قرار داد. گزارش صحیح القول مذاکرات قضایی، سخنرانی های ایراد شده یا مقالات نوشته شده که به دادگاه ها ارائه می شود رانمی توان موضوع تعقیب قضایی قرار داد. مع ذالک قضات می توانند، با توجه به دلیل آن و صدور حکم براساس عمق دلایل، حذف سخنان توهین آمیز یا هتاکی را اعلام کرده و هر کس را که چنین سخنانی را بیان کرده به پرداخت خسارت محکوم کنند. قضات هم چنین می توانند، در چنین مواردی، به وکلا و مأموران رسمی دستور صریح و قاطع داده و حتی آنها را در مقام شان معلق سازند، زمان تعلیق نباید از دو ماه و اگر در طول سال تکرار شود، از ۶ ماه تجاوز نماید. عمل هتاکی که خارج از موضوع محاکمه باشد، می تواند موضوع تعقیب قضایی عمومی یا تعقیب قضایی مدنی طرفین قرار بگیرد، در صورتی که محکمه چنین تعقیب قضایی را مجاز دانسته باشد. در هر صورت نفر سوم می تواند آن را موضوع تعقیب قضایی قرار دهد.

فصل پنجم: تعقیب و سرکوب

بند ۱- افرادی که مسئول جنایت و جرایمی هستند که از طریق مطبوعات صورت گرفته است.

۴۲- افرادی که در ذیل نام برده می شوند، به عنوان عامل اصلی، مستوجب کیفرهایی خواهند بود که سرکوب جنایت و جرایم از طریق مطبوعات را تشکیل می دهد:

اولاً، مدیران یا سردبیران. شغل و مقام آنها هر چه باشد؛

ثانیاً، در صورت غیبت آنان، نویسندگان؛

ثالثاً، در صورت غیبت نویسندگان، چاپخانه داران؛

رابعاً، در صورت غیبت چاپخانه داران، فروشندگان، موزعین یا اعلام کنندگان.

۴۳- وقتی مدیران یا سردبیران مورد اتهام قرار بگیرند، نویسندگان به عنوان شریک جرم مورد تعقیب قرار خواهند گرفت. همه افرادی که ماده ۶۰ قانون جزا در مورد آنها صحت دارد، نیز به همین عنوان و در تمام موارد تحت تعقیب قرار خواهند گرفت. ماده فوق رانمی توان برای چاپخانه داران، به جرم چاپ، به کار برد. مگر در موارد و شرایط پیش بینی شده در ماده ۶ قانون ۷ ژوئن ۱۸۴۸ در مورد ازدحام.

۴۴- صاحبان روزنامه ها یا نشریات دوره ای مسئول محکومیت های نقدی هستند که به نفع طرف سوم و

علیه افرادی که در دو ماده قبلی از آنها نام برده شد، مطابق با مقررات مواد ۱۳۸۲، ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ قانون جزا، صادر شده باشد.

۴۵- جنایات و جرایم پیش‌بینی شده در قانون حاضر به دادگاه جنایی ارجاع خواهد شد. جرایم و تخلفات پیش‌بینی شده در مواد ۳، ۴، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰ و ۳۱ قانون حاضر به محکمه‌های پلیس قضایی ارجاع داده خواهد شد. همچنین تخلفات پیش‌بینی شده در مواد ۲، ۱۵، ۱۷، ۱۸، ۲۱، ۲۳ و ۳۳ پاراگراف ۳ قانون حاضر به محکمه پلیس معمولی ارجاع داده خواهد شد.

۴۶- تعقیب قضایی مدنی (شخصی) ناشی از جرایم مربوط به هتاکی که در مواد ۳۰ و ۳۱ پیش‌بینی شده و مجازات آنها معلوم شده است را نمی‌توان جدا از تعقیب عمومی آنها انجام داد، مگر در موارد مرگ عامل جنایت یا بخشودگی او.

بند ۲- آیین تشریفات

الف- دادگاه جنایی

۴۷- تعقیب جنایات و جرایم ارتكابی از طریق مطبوعات یا هر روش چاپ و نشر دیگر، مطابق روال اداری و با تقاضای مدعی العموم، با شرایط زیر انجام می‌گیرد: اولاً، در صورت توهین یا هتاکی نسبت به دادگاه‌ها، محاکم و دیگر جمعیت‌های ذکر شده در ماده ۳۰، تعقیب در پی مذاکرات آنها در مجمع عمومی و تقاضای تعقیب صورت می‌گیرد، یا اگر این جمعیت‌ها دارای مجمع عمومی نباشند، در پی شکایت رئیس آنها یا وزیری که آن صنف وابسته به آن است، صورت می‌گیرد؛ ثانیاً، در صورت توهین یا هتاکی به کارمندان دولت، امین یا مأموران دولت به غیر از وزرا، توهین به کشیشان آیین‌هایی که از دولت حقوق دریافت می‌کنند و همشهریانی که مأمور انجام خدمتی هستند یا نمایندگان دولت، تعقیب براساس شکایت آنها، یا مطابق روال اداری و بر پایه شکایت وزیری که به آن وابسته هستند، صورت می‌گیرد؛ رابعاً در صورت هتاکی به یک عضو هیئت منصفه یا شاهد، جرم پیش‌بینی شده در ماده ۳۱، تعقیب فقط در پی شکایت عضو هیئت منصفه یا شاهدی که ادعای هتک حرمت را دارند، انجام می‌گیرد؛ خامساً در صورت توهین به رؤسای دولت یا توهین به مأموران دیپلماتیک خارجی، تعقیب یا به تقاضای ایشان یا مطابق روال اداری براساس تقاضای ایشان که به وزیر امور خارجه تسلیم شده است و از این طریق به وزارت دادگستری تسلیم شده است، صورت می‌گیرد. سادساً، در موارد پیش‌بینی شده در پاراگراف‌های ۳ و ۴ ماده حاضر، حق احضار مستقیم به دادگاه جنایی به طرف اهانت دیده، تعلق دارد. براساس درخواست او رئیس دادگاه جنایی روز و ساعاتی را که شکایت مورد بررسی قرار خواهد گرفت، تعیین می‌نماید.

۴۸- اگر مدعی العموم تقاضای بازرسی دارد، باید در ادعای خود تحریکات، توهین‌ها و هتاکی‌هایی را که براساس آنها تعقیب انجام می‌گیرد، بیان کند و مشخصات متونی را که اجرای آنرا تقاضا دارد، تعیین نماید، وگرنه ادعای تعقیب باطل خواهد شد.

۴۹- بلافاصله پس از ادعای مدعی، ولی فقط در صورت قصور در انبار کردن پیش‌بینی شده در مواد ۳ و ۱۰ بالا، قاضی می‌تواند دستور ضبط چهار نسخه از نوشته، روزنامه یا طرح مربوط به جرم را صادر نماید. این

تصمیم به هیچ وجه آنچه راکه در ماده ۲۸ قانون حاضر مشخص شده، به تعویق نمی اندازد. اگر متهم ساکن فرانسه باشد، نمی توان از روی احتیاط او را دستگیر کرد، مگر در صورت وقوع جنایت. در صورت محکومیت، می توان حکم ضبط و حذف یا نابودی تمام نسخه هایی راکه باید به فروش می رسد، توزیع می شد. در معرض دید همگان قرار می گرفت، را صادر کرد. به هر حال، حذف یا نابودی می تواند فقط شامل قسمتی از نسخه های ضبط شده باشد.

۵۰- احضاریه باید شامل مشخصات دقیق نوشته ها، مطبوعات، اعلان ها، طراحی ها، نقاشی ها، باسمه ها، مدال ها، علامت ها، سخنرانی ها یا گفتگو هایی که در انتظار عموم ایراد شده و موجب تعقیب شده است و توصیف وقایع، باشد. در احضاریه متنی از قانون که به آن استناد شده ذکر می گردد. اگر احضاریه به درخواست شاکی باشد، علاوه بر آن باید شامل رونوشت دستور رئیس نیز باشد. در احضاریه محل سکونت او در شهری که دادگاه جنایی در آنجا برپا می شود، ذکر می شود و به طور رسمی به متهم و مدعی العلوم ابلاغ می گردد. تمام این تشریفات باید مراعات شود، وگرنه تعقیب باطل خواهد شد.

۵۱- مهلت بین احضاریه و حضور در دادگاه جنایی ۵ روز، به علاوه یک روز برای هر پنجاه هزار متر فاصله، می باشد.

۵۲- در مورد هتاکی، این مهلت دوازده روز، به علاوه یک روز برای هر پنجاه هزار متر فاصله، می باشد. وقتی متهم درخواست اجازه اثبات واقیعت و واقعه هتاکی را دارد، باید مطابق مقررات مواد ۳۴ قانون حاضر، طی پنج روز پس از ابلاغ احضاریه، موارد ذکر شده در ذیل را برای مدعی العموم دادگاه جنایی یا به شاکی در نشانی که توسط خود او مشخص شده، براساس آن که توسط کلام یک احضار شده باشد، اعلام نماید: اولاً، افعالی که در احضاریه تشریح و توصیف شده و او قصد دارد واقیعت آنها را ثابت نماید؛ ثانیاً، رونوشت اوراق؛ ثالثاً؛ نام، شغل و محل سکونت شاهدانی راکه قصد دارد آنها را حجت خود قرار دهد. این اعلام شامل آدرس محل سکونت جهت دادگاه جنایی نیز خواهد بود. در غیر این صورت از حق احتجاج محروم خواهد شد.

۵۳- طی پنج روز، شاکی یا مدعی العموم، مطابق مورد، باید رونوشت اوراق، نام، شغل و محل سکونت شاهدانی راکه قصد دارد حجت خود قرار دهد، را در محلی که از طرف متهم تعیین شده، به اطلاع او برساند.

۵۴- هرگونه درخواست ارجاع، به هر دلیل که باشد، هر تغییر در تشریفات در حال اجرا، باید قبل از احضار هیئت منصفه تسلیم شود. در غیر این صورت حق دعوا اسقاط خواهد شد.

۵۵- اگر متهم به درخواست هیئت منصفه حاضر شده باشد، نمی تواند از حضور در محکمه امتناع نماید، حتی اگر در زمان قرعه کشی بیرون رفته باشد. در نتیجه، هر حکمی که صادر شود، چه براساس شکل، چه براساس محتوا، حتمی خواهد بود. حتی اگر متهم از جلسه محکمه بیرون برود، یا از دفاع خودداری نماید. در این حالت، اقامه دعوا با یاری هیئت منصفه انجام خواهد گرفت، درست مانند آن که متهم حاضر است.

۵۶- اگر متهم در روز مشخص شده در احضاریه حاضر نشود، به طور غیابی توسط دادگاه جنایی، بدون شرکت یا دخالت هیئت منصفه محاکمه خواهد شد. اگر طی ۵ روز پس از ابلاغ حکم غیابی به متهم یا به محل سکونت وی، به علاوه یک روز برای هر پنجاه هزار متر فاصله، متهم به حکم غیابی اعتراض کنند،

حکم باطل تلقی خواهد شد. متهم باید اعتراض خود را به مدعی العموم و شاکی ابلاغ نماید. به هر حال، اگر ابلاغ به هیچ کدام انجام نگرفته باشد، یا اگر از سند اجرای حکم بر نیاید که متهم باید از آن آگاه شده باشد. اعتراض تا زمان پایان مهلت ابطال مجازات در اثر مرور زمان، قابل دریافت خواهد بود. اعتراض موجب حضور در اولین جلسه مفید خواهد شد. هزینه های ارسال، ابلاغ حکم، اعتراض و جلب مجدد را می توان به عهده متهم گذاشت.

۵۷- در صورتی که متهم در مهلت مقرر در ماده ۵۶ اعتراض خود را تسلیم نکرده و به افرادی که در این ماده مشخص شده ابلاغ ننماید، یا در روز تعیین شده در ماده قبلی شخصاً حضور پیدا نکند. اعتراض باطل تلقی شده و حکم غیابی قطعی خواهد بود.

۵۸- در صورت تبرئه توسط هیئت منصفه، اگر مدعی خصوصی وجود داشته باشد، دادگاه فقط می تواند در مورد خسارت درخواست شده توسط متهم حکم صادر کند. متهم بدون تقبل هزینه و خسارت به نفع شاکی، از مورد شکایت تبرئه می شود.

۵۹- اگر در زمانی که مدعی العموم یا شاکی، تعقیب قضایی را انجام می دهند، اجلاس دادگاه جنایی به پایان برسد و اگر قرار نباشد که در آینده ای نزدیک مجدداً گشایش یابد، یک دادگاه جنایی فوق العاده، براساس دستور مسئول رئیس اول می تواند تشکیل شود. این دستور قرعه کشی هیئت منصفه مطابق قانون را مقرر خواهد داشت. ماده ۸۱ قانون ۶ ژوئیه ۱۸۱۰ در مورد دادگاه جنایی فوق العاده، که برای اجرای پاراگراف قبل تشکیل شده، قابل اجرا خواهد بود.

ب- پلیس قضایی و پلیس معمولی

۶۰- تعقیب در محاکمات جزایی و پلیس معمولی مطابق مقررات فصل ۲، عنوان اول قانون استنطاق جزایی، انجام خواهد شد، به استثنای تغییرات زیر: اولاً، در مورد هتاکی به افراد که در ماده ۳۲ پیش بینی شده و در مورد توهین پیش بینی شده در ماده ۳۳ پاراگراف ۲، تعقیب فقط براساس شکایت فردی که مورد توهین یا هتاکی واقع شده، صورت می پذیرد. ثانیاً، در مورد هتاکی یا توهین در زمان انتخابات به نامزد یک شغل انتخابی، مهلت احضار به بیست و چهار ساعت، به غیر از مهلت مسافت، کاهش پیدا خواهد کرد؛ ثالثاً، احضار به شامل تشریح و توضیح فعل مورد شکایت خواهد بود؛ در احضار به متن قانونی را که به آن استناد شده، باید ذکر شود. در غیر این صورت تعقیب باطل خواهد شد. مقررات ماده ۴۸ قانون حاضر قابل اجرا در مورد تعقیب و محکومیت می باشد. انصراف شاکی باعث قطع تعقیب خواهد شد.

ج- ارجاع به دیوان تمیز

۶۱- حق مراجعه به دادگاه تجدیدنظر برای متهم و مدعی خصوصی در رابطه با منافع مدنی او محفوظ است. هر دوی آنان از واریز جریمه معاف خواهند شد.

۶۲- مراجعه به دادگاه تجدیدنظر باید طی سه روز، در دفتر دادگاه یا محکمه ای که تصمیم را صادر کرده است صورت گیرد. طی بیست و چهار ساعت بعد از آن، اوراق به دادگاه تجدیدنظر ارسال خواهد شد، که با فوریت در طی ۱۰ روز از تاریخ دریافت به صدور حکم اقدام خواهد کرد.

بند ۳- تکرار جرم، شرایط تخفیف دهنده، مرور زمان

۶۳- تشدید مجازات ناشی از تکرار جرم شامل تخلفات پیش بینی شده در قانون حاضر نمی شود. در صورت یقین به جنایت یا جرایم متعدد پیش بینی شده در قانون حاضر، مجازات ها انباشته نشده و فقط

شدیدترین آنها صادر خواهد شد.

۶۴- ماده ۴۶۳ قانون جزا در تمام مواد پیش‌بینی شده در قانون حاضر قابل اجرا می‌باشد. در صورتی که اجرای آن لازم شود، مجازات صادره از نصف مجازات دستور داده شده در قانون نباید تجاوز کند.

۶۵- تعقیب قضایی عمومی و تعقیب قضایی مدنی (شخصی) که ناشی از جنایت، جرایم و تخلفات پیش‌بینی شده در قانون حاضر باشد، پس از سه ماه از تاریخ روزی که جرم صورت گرفته، یا روز آخرین سند تعقیب، در صورتی که وجود داشته باشد، شامل مرور زمان خواهد شد. مرور زمانی که هنگام انتشار قانون حاضر شروع شده و مطابق قوانین موجود، هنوز سه ماه دیگر از همان تاریخ برای آنها لازم است، در مدت سه ماه قطعی تلقی خواهد شد.